

[Nørskov.]

dobbelt nødvendigt, at de unge har gode Kundskaber og er vel udrustede til deres Livsgerning.

Jensen (Gørding): Jeg kan fuldt ud tiltræde den Tak, det ærede Medlem Hr. Bomholt forleden rettede til den højtærede Undervisningsminister og den højtærede Finansminister fra Statsskolen i Esbjerg, ikke mindst er Byens Landdistrikt taknemmeligt, fordi den haardt tiltrængte Nybygning og Udvidelse nu bliver til Virkelighed, forhaabentlig bygges der nu saa rigeligt, at der vil gaa en rum Tid, før Udvidelse igen paakræves.

Foruden Løsning af Arbejdsløshedsproblemet er Ernæringsproblemet vel nok det, der beskæftiger vor Tid mest. Landbrugs-krisen har selvsagt ikke gjort dette Problem mindre aktuelt, jeg kunde derfor ogsaa ønske, at der fra Statens Side gjordes en Indsats for at forøge Mælke- og Smørforbruget her i Landet. Vi ved alle, hvor stor Betydning rigelig Nydelse af disse Produkter har for den svangre, ja, ogsaa for Barnet før Fødselen og for Børn i hele Opvæksten. Det var derfor naturligt, at Staten gennem Skolen ydede Kommunerne rigelig Støtte til, at alle Børn fik et bestemt Kvantum Sødme, f. Eks. $\frac{1}{2}$ l pr. Barn, i Skolen.

Der nydes, som vi alle ved, alt for lidt sød Mælk her i Landet, knapt halvt saa meget som f. Eks. i vort Naboland Sverige. Det beskæmmende er for Resten, at Landet bruger mindre sød Mælk end Byerne. Denne Skoleernæring burde derfor efter min Mening gælde hele Landet. Gennemføres en saadan Foranstaltning, vil der næppe gaa lang Tid, før det vil kendes paa Børnenes Sundhedstilstand. Det vilde give rankere Rygge og kraftigere Konstitution, alt i alt en sundere Slægt, og dermed mindre Udgifter til Medicinalvæsenet.

Jeg henstiller til den høje Regering, at den tager denne Sag under velvillig Overvejelse, maaske i Forbindelse med den Spædbørnslov, som den højtærede Indenrigsminister forleden fremsatte Forslag om i det andet høje Ting.

Jeg kunde dernæst i Tilknytning hertil ønske, at den højtærede Undervisningsminister vilde foreslaa en betydelig Udvidelse af Tandlægeskolen, enten det nu skete paa den Maade, at den nuværende gjordes f. Eks. dobbelt saa stor, eller der oprettedes en helt ny i Jylland, hvad maaske var det rigtigste. Vi ved alle, at blandt alle de Brøst, det nuværende Slægtled er i Besiddelse af, er en

af de ikke mindste Tændernes Forfald, der saavel hos Børn som hos unge snart er en national Ulykke. Alle ved ogsaa nu, at dette i høj Grad skyldes forfejlet Ernæring af Mødre og den opvoksende Slægt, men selv om vi i Morgen rettede nogle af de værste Fejl i Folkeernæringen, vilde det jo tage lang Tid, før ogsaa Tandhygiejnen naaede det Maal, den skulde. Alligevel vilde meget kunne rettes, hvis Befolkningen fik den nødvendige Adgang til Tandpleje.

Vi har alt for faa Tandlæger her i Landet, og naar det er Tilfældet, er det ganske urimeligt, at den nuværende Tandlægeskole aarlig maa afvise Hundreder af unge Mænd og Kvinder, der søger denne Uddannelse. Efter min Mening burde der uddannes langt flere, og Staten burde snarest rette Fejlen. De mange flere Tandlæger vilde i mange Aar finde fuld Beskæftigelse ved Skolerne saavel i By som paa Land.

Endvidere vil det vel heller ikke være for tidligt, at Sygekassemedlemmerne ogsaa paa Landet fik den fornødne Hjælp til Tandpleje. Den Monopolstilling, Tandlægerne nu nyder, er i Længden uholdbar. Vort demokratiske Samfund maa ordne dette Forhold saadan, at ogsaa den fattige Del af Befolkningen kan komme til Tandlæge. I denne Forbindelse kunde jeg ønske at henstille til den højtærede Socialminister, at der ansættes et langt større Antal Tandlæger ved Sygekasserne her i København, end sket er. Jeg er ikke uvidende om, at den tidligere Socialminister greb ind og fordoblede Antallet af Sygekassetandlæger. Det er imidlertid ikke nok. Hvorfor gaar man ikke med til at lade alle Tandlæger faa Lov til at praktisere for Sygekasserne i Stedet for som nu, hvor de ansatte maa arbejde med mange Medhjælpere? Ansættelsen af mange flere Skoletandlæger vilde utvivlsomt ikke skabe ringere Arbejde, men mere Tilfredshed hos begge Parter, og det kunde da aldrig skade. Men først og fremmest en Udvidelse af Tandlægeskolen bør ske snarest.

Forskellige ærede Talere, blandt andre det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, har udtalt deres Beklagelse over, at man har frataget de sukkersyge Retten til billig Spiritus. Jeg kan ikke dele de Herrer's Beklagelse. Det er for længst konstateret, at Alkohol ikke er nødvendig for Behandlingen af den sukkersyge, efter at vi har faaet Insulinet. Det er ikke et Postulat, fremsat af de saakaldte Afholdsfanatikere blandt Lægerne, men af vore ledende Hospitalsoverlæger ogsaa her i Byen samt af Universitetsprofessorer, som maa anses for